

РЕШЕНИЕ

№ 430

гр. * , 28.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – * 32 СЪСТАВ в публично заседание на девети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Албена Славова

при участието на секретаря Незавет Ар. Исаева
като разгледа докладваното от Албена Славова Административно
наказателно дело № 20213110202017 по описа за 2021 година

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН въз основа на жалба предявена от Г. СЛ. ХР. против НП № 21-0819-000148/01.02.2021 г. на Началника на група в сектор ПП-КАТ при ОД на МВР-*, с което на основание чл. 185 от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 20 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 5 ал.1 т.1 от ЗДвП , на основание чл. 175, ал.1 т.5 от ЗДвП ѝ е наложено наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от един месец и „Глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 123, ал.1 т.1 от ЗДвП и на основание чл. 183 ал.1 т.1 пр.2 от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100 ал.1 т.1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат твърдения, че неправилно е приложен материалния закон, доколкото описаното деяние, представлява нарушение на нормата на чл. 40 ал.1 от ЗДвП, която се явява специална по отношение на разпоредбата на чл. 5 ал.1 т.1 от ЗДвП. Излага се становище, че на основание чл. 185 от ЗДвП се налага санкция за нарушения, които не са конкретизирани в ЗДвП. Оспорва се съставомерността на деянието по чл. 123 ал.1 т.1 от ЗДвП, описано в съставения акт и издаденото НП, като се сочи, че към момента, в който контролният талон е изискан от контролните органи, жалбоподателката е нямала качеството на водач на МПС. Искане се НП да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно и необосновано.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, се явява лично като поддържа жалбата с посочените в нея доводи. Прилага по делото писмено становище, с което последните се допълват, като сочи, че в хода на административно-наказателното

производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правото ѝ на защита, доколкото датата на извършване на нарушението, посочена в АУАН е коригирана след връчване на акта. Сочи се, че поправките в акта следва да се удостоверят с подпис на страните, а не само на въззивника, поради което не е спазена процедурата за корекция на акта в този смисъл. Излагат се съображения за маловажност на извършеното нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, доколкото случаят е с ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от посочения вид, доколкото няма причинени щети, които да са описани в АУАН и НП. Иска се НП да бъде отменено, с оглед посочените в жалбата и писмената защита по делото доводи.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Постъпили са по делото писмени бележки от юк Лукова, в които се оспорва жалбата, излага се становище, че НП е обосновано и законосъобразно. Иска се неговото потвърждаване и присъждане в полза на въззиваемата страна на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

На 20.12.2020 г., около 19.00 ч. жалбоподателката управлява л.а. * с ДК№ *, собственост на *, в гр. * жк *. По същото време пред бл. * същата предприела маневри с оглед паркиране на автомобила и при движение назад на превозното средство, настъпил удар между задна дясна част на последното и предна лява част на паркирания на посоченото място л.а. * с ДК№ *, собственост на св. К.П.. Впоследствие жалбоподателката паркирала управлявания от нея автомобил на друго място пред блока през няколко входа разстояние.

По време на инцидента, св. Г.Я. се намирал в жилището си , а именно в ап. 34,находящ се в във вх. 2 на бл. * в жк „*“. Същият чул шум от настъпилия удар при съприкосновението на двата посочени по-горе автомобила и излязъл на терасата, като възприел отдалечаването на жалбоподателката от местопроизшествието и записал номера на управляваното от нея превозно средство. На следващия ден уведомил св. К.П. за възприетото от него и ѝ дал информация за превозното средство, с което е настъпил инцидента. Същевременно св. П. констатирала, че има щети по предната лява част на собствения ѝ автомобил, паркиран пред блока, а именно – деформирани преден ляв калник, лайсна и броня. След като до 23.12.2020 г. с нея не се свързало лицето, причинило пътнo-транспортното произшествие, на посочената дата същата депозирала в сектор „ПП“ при ОД на МВР-* жалба във връзка със случая.

По случая била извършена проверка от служител при сектор „ПП“ при ОД на МВР- * – мл. автоконтрольор Г*. След като снел обяснения от св. К.П. и св. Г.Я. и въз основа на попълнена декларация на основание чл. 188 от ЗДвП, в която

жалбоподателката посочила, че е управлявала посочения в декларацията автомобил на процесната дата и час.

Въз основа на установените данни при извършената проверка на 12.01.2021 г. св. К.С. – мл. автоконтрольор в сектор „ПП“ при ОД на МВР-* съставил протокол за ПТП, а мл. автоконтрольор Гаврилов съствил на жалбоподателката АУАН за нарушение на чл. 5 ал.1 т.1 от ЗДвП, на чл. 123 ал.1 т.1 от ЗДвП и по чл. 100 ал.1 т.1 от ЗДвП от ЗДвП. Въз основа на акта е издадено обжалваното НП, с което на основание чл. 185 от ЗДвП, на основание чл. 175 ал.1 т.5 от ЗДвП и на основание чл. 183 ал.1 т.1 пр.2 от ЗДвП е ангажирана административно-наказателната отговорност на Г.Х. за нарушенията, установени с акта.

В хода на съдебното производство са разпитани в качеството на свидетели собственикът на потрадения автомобил – св. К.П., лицето възприело инцидента – св. Г.Я. и полицейския служител съставил протокола за ПТП и вписан като свидетел на акта – К.С.. Приобщени са към материалите по делото материалите по АНП, както и заверени копи на преводни наруждания от 05.04.2021 г. и операционна бележка за вноска към „Банка ДСК“ ЕАД от същата дата.

Гореописаната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от събраните по делото писмени доказателства по АНП, както и от гласните доказателства, приобщени към делото, които са взаимодопълващи се и непротиворечащи помежду си..

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност, обоснованост и справедливост на наложеното административно наказание прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежна страна в законоустановения срок за обжалване и е приета от съда за разглеждане, но по същество е неоснователна.

Наказателното постановление № 21-0819-000148/01.02.2021 г. е издадено от компетентен орган - от началника на група в сектор ПП-КАТ – * видно от копие на Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г.

Съдът намира, че АУАН и НП са издадени в преклузивните срокове, визирани в нормата на чл. 34 от ЗАНН.

При извършване на проверка относно процесуалната законосъобразност на издаденото НП, съдът констатира, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила,

ограничили правото на защита на наказаното лице.

Видно от съдържанието на АУАН, в диспозитива, който съдържа описание на извършеното нарушение е коригирана датата на осъществяване на деянието. Същевременно по делото не може да бъде безспорно установено кога е извършена посочената корекция и дали наказаното лице е запознато с нея, предвид отсъствието в АУАН на положен подпис от нарушителя до реализираната поправка, което би удостоверило обективно, че същият е запознат с последната.

От друга страна, законодателят допуска издаване на НП и при нередовност на акта, съгласно разпоредбата на чл. 53 ал.2 от ЗАНН, според която наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Съгласно трайната съдебна практика обаче липсата на коректно, ясно и недвусмислено посочено съдържание относно съставомерните признаци на деянието, към което се отнася и датата на извършването му, не се вписва в хипотезата на цитираната норма, доколкото засяга правото на въззивника да узнае във всяка фаза на административно-наказателното производство какво конкретно нарушение се твърди, че е извършил.

Същевременно в НП е налице неясно описание на мястото на извършване на нарушението, като първоначално е посочено, че деянието е осъществено на бул. * в гр. * а впоследствие като местоизвършване на същото е посочен паркинга на бл. * в жк *.

Не са визирани, както в АУАН, така и в НП и съставомерни признаци на извършеното деяние по чл. 123 ал.1 т.1 от ЗДвП, доколкото реализирането на отговорността за същото изисква настъпване на ПТП като резултат. Съгласно §6 т.30 от ДР. "пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети, докато в АУАН и НП няма твърдение за настъпването на такива, нито описание на подобен резултат.

С оглед на изложените съображения, съдът намира, че административно-наказателното производство е опорочено, доколкото в хода на същото е ограничено правото на защита на наказаното лице, като НП следва да бъде отменено на процесуално основание.

Независимо от горното, с оглед служебното начало, съдът разглежда жалбата и по същество като установи от правна страна следното:

1/ по пункт първи от обжалваното НП, в частта, с която на основание чл.

185 от ЗДвП е ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателката за извършено нарушение на чл. 5 ал.1 т.1 от ЗДвП

Съгласно разпоредбата на чл. 5 ал.1 т.1 от ЗДвП всеки участник в движението по пътищата с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди. Касае се за общо правило за поведение, което се явява нарушено, в случаите, когато няма специално предписание в ЗДвП, свързано с регулиране на отношенията между участниците в движението по пътищата. В настоящия казус е приложимо именно такова специално правило и по-конкретно - нормата на чл. 40 ал.1 от ЗДвП, която задължава водачите на ППС преди да започнат движение назад да се убедят, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създадат опасност или затруднения за останалите участници в движението.

С оглед на анализа на цитираните разпоредби, съдът оцени като основателни доводите на жалбоподателката за неправилно приложение на материалния закон при квалификацията на нарушението, което от своя страна е довело до неправилно определяне на санкционната норма, въз основа на която е ангажирана административно-наказателната отговорност на въззивника по посочения пункт.

Поради изложените съображения, съдът намира, че НП следва да бъде отменено в посочената част и поради противоречие на същото с материалния закон.

2/ по пункт втори на обжалваното НП, в частта, с която е ангажирана отговорността на въззивника на основание чл. 175 ал.1 т.5 от ЗДвП за нарушение на нормата на л. 123 ал.1 т. 1 от ЗДвП.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства е видно, че при управление на процесното превозно средство жалбоподателката е нарушила правилата за движение по пътищата, а именно нормата на чл. 40 ал.1 от ЗДвП, вследствие на което е настъпило ПТП, доколкото са настъпили имуществени щети, описани в протокола за ПТП и в показанията на св. К.П.. Видно от разпита на св. Я. при произшествието е възникнал шум, който е възприет от очевидеца на значително отдалечено от инцидента разстояние, с оглед на което логично следва, че жалбоподателката е съзнавала резултата от реализираните от нея действия при извършените маневри при паркирането. Посоченият извод следва логично и от поведението ѝ, възприето и възпроизведено с разпита на св. Я., свързано с отказ да довърши предприетото паркиране и отдалечаване с автомобила си от мястото на инцидента.

С оглед на изложените съображения, съдът намира за безспорно установено, че

жалбоподателката е нарушила задължението си в качеството на водач, визирано в нормата на чл. 123 ал.1 т.1 от ЗДвП, според което водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието.

Правилно е посочено и правното основание, въз основа на което следва да се ангажира административно-наказателната отговорност за констатираното нарушение, доколкото именно нормата на чл. 175 ал.1 т.5 от ЗДвП го предвижда в диспозицията си.

Предвид констатираните в хода на административно-наказателното производство процесуални нарушения обаче, НП следва да бъде отменено и в тази му част.

3/ по пункт трети от обжалваното НП, с което на основание чл. 183 ал.1 т.2 от ЗДвП е ангажирана административно-наказателната отговорност на въззивника за нарушение на чл. 100 ал.1 т.1 от ЗДвП.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът намира, че в тази му част НП е необосновано. Това е така, доколкото от доказателствения материал се установява, че отговорността на жалбоподателката е ангажирана за осъществяване на конкретното нарушение на датата, на която е настъпило ПТП, докато видно от депозираната жалба от пострадалата, същата е уведомила контролните органи за инцидента на 23.12.2021 г. Едва след приключване на проверката и депозиране на декларацията по чл. 188 от ЗДвП е установено, че именно жалбоподателката е реализирала действия, в причинна връзка, с което е произшествието, във връзка с което е образувано административно-наказателното производство.

С оглед на изложеното, съдът намира, че обстоятелството дали жалбоподателката е изпълнила задължението си да носи контролен талон към процесната дата, не е било установено и не е възможно да бъде установено, доколкото не е извършвана надлежна проверка на документите на лицето към посочената дата в качеството ѝ на водач.

Поради изложените по-горе съображения, съдът намира, че НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано, като с оглед изходът на делото следва да бъде оставено без уважение искането на процесуалния представител на въззивника за присъждане в полза на АНО на юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 21-0819-000148/01.02.2021 г. на Началника на група в сектор ПП-КАТ при ОД на МВР-* с което на Г. СЛ. ХР. на основание чл. 185 от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 20 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 5 ал.1 т.1 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал.1 т.5 от ЗДвП ѝ е наложено наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от един месец и „Глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 123, ал.1 т.1 от ЗДвП и на основание чл. 183 ал.1 т.1 пр.2 от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100 ал.1 т.1 от ЗДвП.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане в полза на АНО на юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд-*.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – *: _____